

Událost (pravá)

Pod tzv. „pravou“ událostí rozumíme událost vnitřně (tj. zevnitř, nikoli pouze zvenčí) sjednocenou, integrovanou. Už tím je však dáno, že ona sjednocenost (integrita) má (může mít) různou povahu a může jí být dosahováno v různé míře. „Pravost“ i „nepravost“ různých událostí je tedy vždy jen relativní; ryzí, čiré, naprosté, dokonalé integrity nedosahuje žádná skutečná událost. Je to už dáno tím, že k dosahování takové integrity je nezbytné něco vykonávat, a ten výkon nemusí být a nebývá vždycky stejně intenzivní ani úspěšný. Zjevné to je ve světě živých bytostí, které vykazují odlišnou zdatnost v podobných situacích, takže to můžeme srovnávat. Jen starý předsudek nás vede k nedoloženému předpokladu, že této odlišnosti v míře „zdatnosti“ ubývá na nižších úrovních; tam, kde odlišnosti nedokážeme přímo pozorovat, jsme nakloněni je předem vylučovat a popírat.

(Písek, 101119-1.)